

Nr. 8 (36)/ AUGUST 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

ISLAMUL ȘI CREȘTINISMUL OCCIDENTAL

Al Florin ȚENE¹

Sunt, încă, politicieni occidentali care au afirmat că nu au probleme cu Islamul, doar cu extremiștii islamiști violenți. Însă studiind istoria în urmă cu peste 400 de ani, ea demonstrează contrariul. Relațiile dintre Islam și creștinătate, inclusiv ortodoxă, au fost foarte furtunoase. Să nu uităm repetatele invazii otomane în Principatele Române și atrocitățile armatelor otomane față de locuitori, copii și femei. Relațiile dintre creștinism și Islam a fost de o rivalitate intensă. De-a lungul secolelor, cele două religii au cunoscut măreția și decăderea, într-o succesiune de faze de expansiune, pauze de câțiva ani și contraexpansiune.

De la începutul secolului al VII-lea până la jumătatea secolului al VIII-lea, arabii musulmani au cucerit, Peninsula Iberică, Africa de Nord, Persia, Orientul Mijlociu și chiar nordul Indiei. Aproape două secole liniile de diviziune dintre Islam și creștinătate s-au stabilizat. Spre sfârșitul secolului XI, creștinii au recucerit vestul Mediteranei, au cucerit Sicilia și Toledo. Apoi creștinii au lansat cruciadele în anul 1095, timp de un secol și jumătate, încercând, chiar, să stăpânească și Țara Sfântă și regiunile din Orientul Apropiat, dar au pierdut Acra, ultimul bastion, în 1291. În această perioadă au apărut turcii, otomanii. Ei au slăbit Bizanțul după care

au cucerit o mare parte din Balcani, inclusiv Africa de Nord. După aceea au cucerit Constantinopolul în anul 1453 și au asediat Viena, în 1529, timp de aproape o mie de ani. Islamul este unica civilizație care a pus în pericol Occidentul, cel puțin de două ori. În secolul al XV-lea situația Occidentului a început să se schimbe. Peninsula Iberică a fost recucerită, sfârșind cu Granada în anul 1492. Inovațiile europene în domeniul navigației oceanice le-au permis mai întâi portughezilor, apoi spaniolilor și a altor popoare europene să ocolească teritoriile musulmane și să ajungă în Oceanul Indian și chiar mai departe.

¹ Al Florin ȚENE, Cluj-Napoca, 10 august 2023. Articola apărut în Bumerang

Otomanii, de fapt turcii, au dat un ultim asalt, asediind Viena, în anul 1683. Nereușita lor a marcat începutul unei lungi retrageri la care au contribuit lupta moldovenilor ortodocși din Balcani pentru eliberarea de sub jugul otoman. Însă a început expansiunea Imperiului Habsburgic și înaintarea rușilor spre Marea Neagră și Caucaz. De atunci le-a venit rușilor gustul imperialismului care ține și astăzi. După aproape un secol la sfârșitul Primului Război Mondial, Marea Britanie, Franța și Italia i-au dat lovitura de grație și și-au impus dominația directă și indirectă asupra restului Imperiului Otoman, cu excepția teritoriului Republicii Turce. Războiul de independență al Turciei (în turcă: Kurtuluş Savaşı ori İstiklâl Harbi); 19 mai 1919 – 29 octombrie 1923) este astfel numit deoarece naționaliștii turci s-au temut, în acea perioadă, ca țara lor, învinsă în Primul Război Mondial, să nu-și piardă independența, fiind împărțită între imperiile coloniale ale învingătorilor.

După înfrângerea suferită de Imperiul Otoman la sfârșitul primei conflagrații mondiale, activitatea naționaliștilor turci din Anatolia a culminat cu formarea Marii Adunări Naționale, care a mobilizat majoritatea resurselor naționale sub conducerea lui Mustafa Kemal Pașa împotriva prevederilor tratatului de la Sevres, care, practic, puneau Turcia sub tutelă și atribuia largi teritorii Aliaților, Greciei și Armeniei. După războaiele cu Grecia, cu Armenia și cu Franța, revoluționarii turci, biruitori la rândul lor, i-au obligat pe Aliați să renunțe la pretențiile lor, să evacueze teritoriile lor atribuite, și să negocieze un nou tratat: cel de la Lausanne din iulie 1923, care a permis încorporarea Anatoliei și Traciei răsăritene în noul stat, Republica Turcia (1923). Crearea Mișcării Naționale Turce a dus la prăbușirea sistemului milieturilor otomane și, după punerea în practică reformelor lui Atatürk, a permis apariția unui stat modern, laic și național.

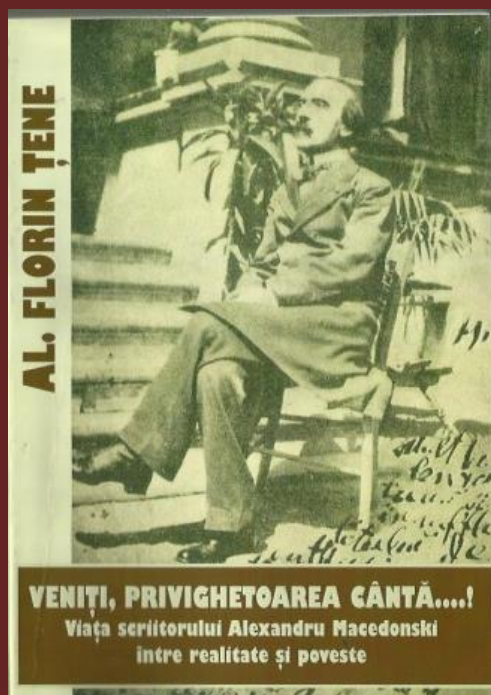
Declinul colonialismului occidental a început lent prin anii 1920 și 1930 și s-a accentuat dramatic după cel de-Al Doilea Război Mondial. Prăbușirea imperiului sovietic le-a permis și altor societăți musulmane să-i recapete independența. Natura violentă a relațiilor fluctuante se reflectă de faptul că 50% dintre războaie între state cu religii diferite, care au avut loc între anii 1820 și 1929, au fost purtate între musulmani și creștini.

Islamul este o civilizație diferită ai cărei membri sunt convinși de superioritatea culturii lor și sunt obsedați de inferioritatea puterii lor.

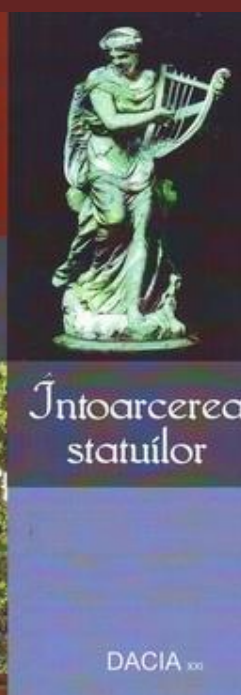
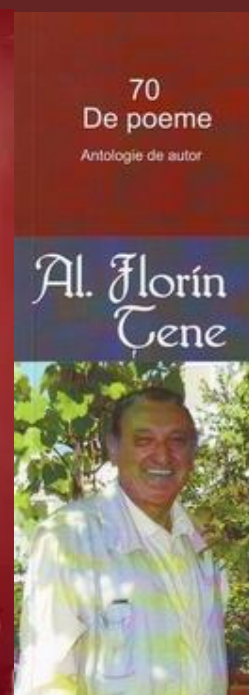
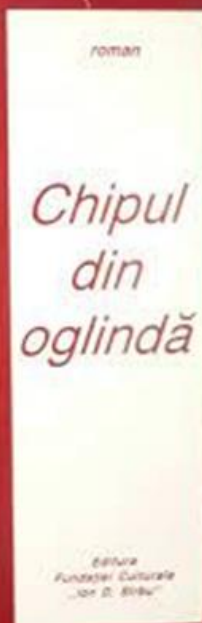
Din lucrările autorului

„Creionarea personalității macedonskiene pe care și dl. Al. Florin Țene o realizează la parametrii cei mai înalți – cu o bună doză de iubire și devoțiune, documentat și echilibrat, perfect racordat la scopul propus: acela de a-l înfățișa pe inadapabilul Macedonski prin propria aserțiune”

Prof.univ.dr. Florentin Smarandache

AL. FLORIN ȚENE

Romanul „În poeziile mele nu va rima poporul cu tractorul”, viața între realitate și poveste a poetului Vasile Militaru, continuă seria de romane „între realitate și poveste”, începând cu scriitorii Gib I. Mihăescu, Ion Minulescu, Alexandru Macedonski, inclusiv cele dedicate „sfinților inchișorilor”, precum Radu Gyr, Traian Dorz și Vasile Militaru. Urmând să apară în curând romanul despre Vasile Gafencu.

Proză de același autor:

- Insula viscolului, roman
- Orbul din Muzeul Satului, roman
- Cărticica de dat în leagăn gândul, povestiri omirice
- Geamănul din oglindă, roman
- Pe când poezia ținea de foame, proză scurtă
- Inelul de iarbă, roman,
- Vârcolacii, povestiri
- Un ocean de deșert, roman
- Răzbușunarea gemenilor, roman
- La braț cu Andromeda, viața scriitorului Gib I. Mihăescu între realitate și poveste
- Veniți, privighetoarea cântă! Viața scriitorului Alexandru Macedonski între realitate și poveste, roman
- Visul alb, povestiri
- Cursă pentru șobolan, roman polițist
- Întoarcere pe o punte de pâine, roman
- Întoarcere din cruciadă, viața lui Radu Gyr între realitate și poveste,
- Ce greu a fost în noaptea asta! Viața poetului Traian Dorz între realitate și poveste, roman

ISBN 978-606-062-398-4

Al. Florin Țene „În poeziile mele nu va rima poporul cu tractorul”

Al. Florin Țene
„În poeziile mele nu va rima
poporul cu tractorul”

Viața poetului VASILE MILITARU
între realitate și poveste

Al. Florin Țene este un scriitor polivalent. A publicat 84 de cărți de poezie, romane, critică literară și eseu. Este profesor și promotor cultural, autor de reviste, cenacului, fiind președintele Națiunii și al Scriitorilor Români. Din seria scriitur „între realitate și poveste”, autorul a mai publicat romane despre viața scriitorilor Gib I. Mihăescu, Ion Minulescu și Alexandru Macedonski. Cărțile lui Al. Florin Țene fost în atenția a numeroase personalități din țară și străinătate care au scris elogii în presă și în diferite volume despre acestea.

Pentru îndelungata activitate în slujba limbii și culturii române, autorul romanului *Întoarcerea din cruciadă - Viața poetului Radu Gyr între realitate și poveste* a fost distins cu diplome și medaliile oferite de numeroase foruri culturale din țară și străinătate.

În timp ce doi discutau, al treilea tăcea. „De ce nu vorbești cu ceilalți comenseni?” s-a întrebat Radu în gând.
– Măi prietene Eliade, tu de ce nu zici nimic? Am aflat că ai legături cu...
– Am! Mai mult simpatizez cu iubirea de țară a lor, a răsunat Mircea, aranjându-și ochelarii. Acum mă preocupă definitiv romanul meu. La el mă gândeam.
– L-ai „botezat”?
– Da!
– Cum?
– Romanul adolescentului miop.
– Autobiografie?
– Se poate spune și așa.
În moment acela, a intrat pe ușa bodegii un tânăr slab și cu ochelari care, văzându-l pe Eliade, s-au salutat reciproc.
– Domnule Alexandru Stănescu, te invit la masa noastră!
– Mulțumesc, domnule Eliade.
După ce s-a așezat, Alexandru și-a scos ochelarii care se aburiseră, ștergându-i cu o batistă albă.
– Domnilor, vă fac cunoștință cu Alexandru Stănescu, scriitor care semnează Alexandru Babia.
– Ne bucurăm de cunoștință, au răspuns cei doi români.
De la fereastră, Radu asculta discuția celor patru. Din când în când, privea spre cel care era Mircea Eliade, despre care știa mai multe, și spre cel care semna Alexandru Babia. După câte știa, unul este dreapta și celălalt de stânga... și-a zis în gând Radu.

ÎNTOARCEREA DIN CRUCIADĂ

Viața poetului Radu Gyr
între realitate și poveste

Al. Florin Țene

Al. Florin Țene

ÎNTOARCEREA
DIN
CRUCIADĂ

Viața poetului Radu Gyr
între realitate și poveste

roman